

ปัจจัยเศรษฐกิจมหภาคที่มีต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย Macroeconomic Determinants of Foreign Direct Investment Inflow in Thailand

อรุณรัตน์ พันธมาลี¹ และศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล²
Aroonrat Punmalee¹ and Sirikwan Jaroenwiryakul²

¹หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230

²ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230

¹Business Economics at Faculty of Economics at Sriracha, Kasetsart University, Sriracha Campus) Chonburi 20230, Thailand

²Faculty of Economics at Sriracha, Kasetsart University, Sriracha Campus, Chonburi 20230, Thailand

*Corresponding author, e-mail: aroonrat.punmalee@gmail.com

(Received: Feb 22, 2020; Revised: Apr 22, 2020; Accepted: May 19, 2020)

บทคัดย่อ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไทยทำให้สร้างความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจและพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศเป็นอย่างมาก ดังนั้นการกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจึงควรมีทิศทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้จึงศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในปี 2561 ข้อมูลทฤษฎีแบบพาเนลในการศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลผสมระหว่างข้อมูลอนุกรมเวลากับข้อมูลภาคตัดขวางเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2561 รวม 100 ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้รูปแบบ Random effect model ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย ระดับการเปิดประเทศ อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ และดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง สำหรับอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับประเทศไทยไม่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ ส่วนระดับการเปิดประเทศ และดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า

คำสำคัญ : การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ตัวแปรเศรษฐกิจมหภาค ข้อมูลแบบพาเนล

Abstract

Macroeconomic determinants of foreign direct investment enhance the economic growth and industrial development dramatically. Therefore, determining policies and measures to increase competitive potentials and attract foreign direct investment should be oriented properly and effectively. Hence, this research aimed to investigate an effect of macroeconomic determinants from foreign direct investment inflows in Thailand, which included 10 countries with the highest investment in Thailand in 2018. The secondary data were panel data including time series data with cross section data the yearly data started 2009-2018, a total of 100 observations. The data of this study were analyzed by using random effect model. The results showed the effect of macroeconomic determinants on foreign direct investment inflows in Thailand such as the average rate of wage, trade, inflation and socio-political instability (SPI) except GDP growth rate in the previous year and exchange rate had no significance on foreign direct investment inflows in Thailand with the statistical significance of 0.05 level. The relationship in the positive sign of independent factors to foreign direct investment inflows such as the average rate of wage and inflation whereas the trade and socio-political instability (SPI) had negative relationship with the foreign direct investment inflows.

Keywords: Foreign direct investment, Macroeconomic determinants, Panel data

บทนำ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign direct investment: FDI) มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น เงินทุนที่เคลื่อนย้ายจากประเทศผู้ส่งออกทุน (Home country) มายังประเทศผู้รับการลงทุน (Host country) เป็นส่วนสำคัญที่ผลักดันกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น นอกจากเงินทุนที่ประเทศผู้รับทุนจะได้รับแล้วนั้นการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังมาพร้อมกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้จากต่างประเทศ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงการขยายตัวทางด้านการค้าระหว่างประเทศให้เกิดการจ้างงานที่เพิ่มมากขึ้น เพิ่มรายได้ของประชากรในประเทศ ส่งผลให้ความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศดีขึ้น และนำไปสู่การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศให้มีเสถียรภาพในระยะยาว

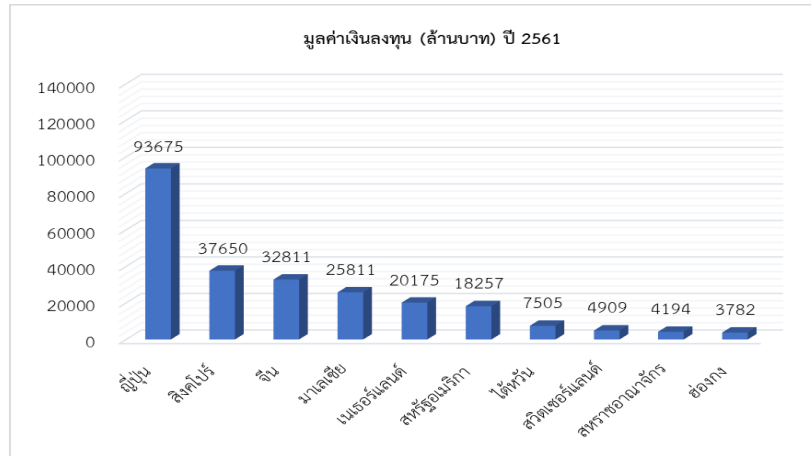
แม้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสู่ประเทศไทยไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ แต่ยังคงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง Chitchuay (2011, p. 445) พบว่าถ้าประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจะทำให้เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเงินทุนที่เคลื่อนย้ายจากต่างประเทศนี้เองถือเป็นส่วนสำคัญที่เข้ามาทดแทนการขาดแคลนเงินลงทุนในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ เนื่องจากว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจขนาดเล็กประสบปัญหาการสะสมทุนไม่เพียงพอต่อความต้องการลงทุนภายในประเทศ ดังนั้นประเทศไทยจำเป็นต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ กระตุ้นให้เกิดการขยายการลงทุนภายในประเทศ การขยายตัวของธุรกิจ อุตสาหกรรม ให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น การส่งออกสินค้า รวมถึงการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศอีกด้วย จากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทยในช่วงปี 2518-2561 ดังภาพที่ 1 พบว่ามูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย (FDI inflows) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประมาณปี 2551-2561 จะมีความผันผวนค่อนข้างมาก ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากเกิดวิกฤติซับไพรม์ (Subprime crisis) ซึ่งเป็นปัญหาทางการเงินของสหรัฐอเมริกาทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศปรับตัวลดลงและในปี 2554 ประเทศไทยก็ประสบปัญหาน้ำท่วม ทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีการปรับตัวลดลงอีกครั้ง รวมไปถึงผลกระทบจากปัญหาทางการเงินภายในประเทศและความสามารถของไทยในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ลดลงส่งผลให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทยยังคงมีความผันผวนอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้พยายามศึกษาและกำหนดนโยบายเพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและแย่งชิงเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่องรวมถึงช่วยลดปัญหาเรื่องความผันผวนของการไหลเข้าและไหลออกของเงินลงทุนโดยตรงจากเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น Chotchuang (2014, pp. 3-4)

ภาพที่ 1 ปริมาณเงินลงทุนจากต่างประเทศ (FDI inflows) ของประเทศไทย
ที่มา : Bank of Thailand, 2019, Online และ World bank, 2019 , Online

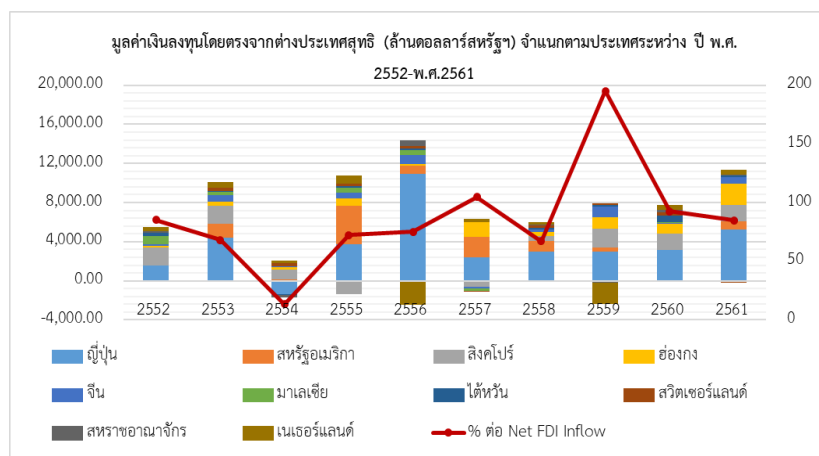
จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ปี 2561 ดังแสดงในภาพที่ 2 พบว่าโครงการต่างชาติดียื่นขอรับการส่งเสริมในปี 2561 มีจำนวน 1,040 โครงการ และมูลค่าเงินลงทุนรวมประมาณ 582,558 ล้านบาทโดยจำนวนโครงการที่ได้รับอนุมัติในปี 2561 มี 914 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 62 ของจำนวนโครงการที่ยื่นขอรับการส่งเสริมทั้งหมด และมีมูลค่าเงินลงทุนรวม 255,605 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 47 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมดของโครงการที่ได้รับอนุมัติ และพบว่า

แหล่งเงินทุนที่มีมูลค่าการลงทุนโดยตรงในประเทศไทยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คือประเทศญี่ปุ่น มีมูลค่าการลงทุนเท่ากับ 93,675 ล้านบาท รองลงมาคือสิงคโปร์ มีมูลค่าการลงทุนเท่ากับ 37,650 ล้านบาท และอันดับสามคือจีน มีมูลค่าการลงทุนเท่ากับ 32,811 ล้านบาท ตามมาด้วย มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน สวิตเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และฮ่องกง ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แหล่งที่มาของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ขอรับการส่งเสริม 10 อันดับแรก
ที่มา : Thailand Board of Investment, 2018 , Online

เมื่อพิจารณาถึงประเทศที่เป็นแหล่งเงินทุนสำคัญที่เข้ามาลงทุนโดยตรงในประเทศไทยย้อนหลัง 10 ปี ระหว่างปี 2552-2561 พบว่าประเทศที่เข้ามาลงทุนที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น (มูลค่า 36,004.85 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สหรัฐอเมริกา (มูลค่า 10,588.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สิงคโปร์ (มูลค่า 8,385.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ฮ่องกง (มูลค่า 8,053.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) จีน (มูลค่า 4,184.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) มาเลเซีย (มูลค่า 2,036.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ไต้หวัน (มูลค่า 1,884.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สวิตเซอร์แลนด์ (มูลค่า 1,549.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) สหราชอาณาจักร (มูลค่า 795.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และ เนเธอร์แลนด์ (มูลค่า -927.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) โดยมูลค่าเงินลงทุนจากทั้ง 10 ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 80 ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิโดยประมาณ และพบว่าประเทศญี่ปุ่นยังคงเป็นประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุดและเป็นอันดับหนึ่งที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ฮ่องกง มูลค่าการลงทุนยังคงมีความผันผวนแต่ยังคงมีการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง Bank of Thailand (2019, online) ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) จำแนกตามประเทศระหว่าง
ปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2561

ที่มา : Bank of Thailand, 2019, Online

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้เข้ามาสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมากและมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทยและประเทศไทยจำเป็นต้องพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศมาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการกำหนดนโยบาย มาตรการต่างๆ เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจึงควรมีทิศทางที่เหมาะสมและสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีเสถียรภาพได้ในระยะยาว จากการศึกษางานวิจัยในอดีตพบว่า มีหลากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ได้แก่ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของผู้ลงทุน ผลผลิตมวลรวมภายในของประเทศของประเทศไทย ระดับการเปิดประเทศของประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศผู้ลงทุนกับประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในขณะที่ อัตราค่าจ้างแรงงาน ระดับความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจของไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

ทั้งนี้งานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่จะศึกษาที่ละประเทศที่มาลงทุนโดยตรงมายังประเทศไทย แต่งานวิจัยนี้ได้มีการศึกษาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศถึงจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุดใน 10 อันดับแรกที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในปี 2561 เพื่อทำความเข้าใจและมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นในบทบาทของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทย อีกทั้งงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการวิเคราะห์แบบวิธีวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary least square: OLS) ซึ่งมีข้อจำกัดในการศึกษาคือ ซึ่งจะใช้ประมาณการได้เพียงแค่ที่ละประเทศที่มาลงทุนในประเทศ แต่งานวิจัยนี้จะเพิ่มการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง Panel data ซึ่งสามารถประมาณการได้พร้อมกันทั้ง 10 ประเทศ เพื่อสามารถที่จะวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีต่อประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ซึ่งประโยชน์ของการศึกษานี้จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศและวางแผนนโยบายและกำหนดมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทยเพื่อเป็นการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมากยิ่งขึ้นและเพื่อรักษาระดับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทยในครั้งนี้ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) แบบ Panel data ซึ่งเป็นข้อมูลผสมระหว่างข้อมูลอนุกรมเวลา (Time-series data) กับข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-section data) ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow FDI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2561 รวมเป็นระยะเวลา 10 ปี และเก็บข้อมูลเป็นรายปี โดยประเทศที่จะทำการศึกษามีทั้งหมด 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมากที่สุด ในปี 2561 ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ จีน มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน สวิตเซอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร และฮ่องกง เป็นข้อมูลจากสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ฉบับรายปี 2561 รวมไปถึงข้อมูลของตัวแปรอิสระที่ใช้การศึกษาคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับประเทศไทย (EXC) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (Wage) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกระทรวงแรงงาน และอัตราการเจริญเติบโตของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา (GR_{t-1}) คำนวณโดยใช้ GDP ณ ราคาประจำปี ระดับการเปิดประเทศ (Trade) คำนวณจากระดับมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ (มูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้า) เมื่อเทียบกับมูลค่า GDP ซึ่งคิดเป็นหน่วยร้อยละ อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) คำนวณจากดัชนีผู้บริโภค ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากธนาคารโลก (World bank data) ในส่วนของดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (SPI) ได้เก็บข้อมูลมาจาก Worldwide Governance Indicators (WGI) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาของธนาคารโลก (World Bank) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามหลายหมื่นรายทั่วโลกจนถึงผู้เชี่ยวชาญอีกหลายพันรายในภาครัฐ ภาคองค์กรพัฒนาเอกชน และ ภาคเอกชนจากแหล่งข้อมูล 33 แหล่ง รวมไปถึงข้อมูลจากวิทยานิพนธ์จากห้องสมุดมหาวิทยาลัย รวมทั้งบทความทางเศรษฐกิจและงานวิจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดในประเทศไทยในปี 2561 อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยงานวิจัยอาศัยข้อมูลแบบ Panel data ซึ่งประกอบด้วยประเทศที่ทำการศึกษา 10 ประเทศในช่วงเวลา 10 ปี คือ ปี พ.ศ. 2552-2561 รวมข้อมูลทั้งหมด 100 ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ (Econometric model) อ้างอิงจาก Gujarati, D.N. (2009, pp. 636-655) และ ในรูปแบบ Log-linear function ได้ดังนี้

1. แบบจำลอง Pooled Ordinary Least Square

$$\ln \text{INFLOWFDI}_{it} = \alpha_i + \beta_1 \ln \text{GRT} - 1_{it} + \beta_2 \ln \text{WAGE}_{it} + \beta_3 \ln \text{EXC}_{it} + \beta_4 \ln \text{TRADE}_{it} + \beta_5 \ln \text{INF}_{it} + \beta_6 \ln \text{SPI}_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$
$$E(\varepsilon_{it}) \sim N(0, \sigma^2)$$

ซึ่งความเหมาะสมของแบบจำลองนี้จะพิจารณาจากการทดสอบ Wald test ซึ่งมีการตั้งสมมติฐานดังนี้

$$H_0: \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0 \quad H_1: \alpha_1 \neq \alpha_2 \neq \dots \neq \alpha_n \neq 0$$

โดยที่ α_i คือ ค่าจุดตัดแกนของ 10 ประเทศ ถ้าผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า Pooled regression model เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แต่ถ้าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า Pooled regression model ไม่ใช่แบบจำลองที่เหมาะสมในการศึกษา

2. แบบจำลอง Fixed effect model และ แบบจำลอง Random effect model สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 แบบจำลอง Fixed effect model

$$\ln \text{INFLOWFDI}_{it} = \alpha_1 + r_i D_{it} + \beta_1 \ln \text{GRT} - 1_{it} + \beta_2 \ln \text{WAGE}_{it} + \beta_3 \ln \text{EXC}_{it} + \beta_4 \ln \text{TRADE}_{it} + \beta_5 \ln \text{INF}_{it} + \beta_6 \ln \text{SPI}_{it} + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

ซึ่ง D_{it} คือ ตัวแปรหุ่น ที่ใช้แทนข้อมูลทั้ง 10 ประเทศ

2.2 แบบจำลอง Random effect model

$$\ln \text{INFLOWFDI}_{it} = \alpha_1 + \beta_1 \ln \text{GRT} - 1_{it} + \beta_2 \ln \text{WAGE}_{it} + \beta_3 \ln \text{EXC}_{it} + \beta_4 \ln \text{TRADE}_{it} + \beta_5 \ln \text{INF}_{it} + \beta_6 \ln \text{SPI}_{it} + \varepsilon_i + \mu_{it} \quad (3)$$
$$E(\varepsilon_i, \mu_{it}) = 0$$

ซึ่งความเหมาะสมของแบบจำลองนี้จะพิจารณาจากการทดสอบผ่านแบบจำลอง Random Effect Model โดย Hausman Test ซึ่งมีการตั้งสมมติฐานดังนี้

$$H_0: E(\varepsilon_i \mu_{it}) = 0 \quad H_1: E(\varepsilon_i \mu_{it}) \neq 0$$

ถ้าผลการทดสอบยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า Random effect model เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่การวิเคราะห์ข้อมูล แต่ถ้าผลการทดสอบปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า Random effect model ไม่ใช่แบบจำลองที่เหมาะสมในการศึกษา จึงควรใช้แบบจำลอง Fixed effect model ในการอธิบายผล โดยกำหนดให้

INFLOWFDI_{it} คือ มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow FDI) จากประเทศ i ในปี t (หน่วย: ล้าน US\$)

$\text{GRT} - 1_{it}$ คือ อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา (%)

WAGE_{it} คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำโดยเฉลี่ยของประเทศไทย (หน่วย: บาทต่อวัน)

EXC_{it} คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อสกุลตราต่างประเทศระหว่างประเทศ i กับประเทศไทยในปี t

TRADE_{it} คือ ระดับการเปิดประเทศของประเทศไทยในปี t (หน่วย: ร้อยละ)

INF_{it} คือ อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศไทย (หน่วย: ร้อยละ)

SPI_{it} คือ ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยในปี t (หน่วย: ร้อยละ)

μ_{it} และ ε_{it} คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

สมมติฐานในการศึกษา

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา (GR_{t-1}) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

กับประเทศไทย (EXC) อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) ระดับการเปิดประเทศ (TRADE) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า ส่วนดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง (SPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (WAGE) มีความสัมพันธ์ได้ทั้งสองทิศทาง (ทางเดียวกันและตรงกันข้าม) กับมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า

ผลการวิจัย

1. ผลสถิติเบื้องต้นของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

ตารางที่ 1 นำเสนอข้อมูลทดสอบด้วยสถิติเบื้องต้นของข้อมูลที่น่ามาใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทยในปีที่ผ่านมา (GR_{t-1}) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 % และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.53 % โดยประเทศไทยมีอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากที่สุด เท่ากับ 7.51 % ในปี 2554 และมีอัตราการเจริญเติบโตน้อยที่สุด ในปี 2553 เท่ากับ -0.69 % อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (Wage) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 271.81 บาทต่อวัน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (Wage) ของประเทศไทยมีค่ามากที่สุดโดยในปี 2561 เท่ากับ 325 บาทต่อวัน และ ในปี 2552 มีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (Wage) น้อยที่สุด เท่ากับ 203 บาทต่อวัน อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเฉลี่ยทุกประเทศกับประเทศไทย (Rate of EXC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.72% โดยประเทศสวีเดนและแลนด์เป็นประเทศที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยมากที่สุดกับประเทศไทยเท่ากับ 0.83% ในขณะที่ประเทศสหราชอาณาจักรมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยน้อยที่สุดกับประเทศไทยเท่ากับ -3.29% ระดับการเปิดประเทศ (Trade) ของประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 128.37 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 6.80 โดยในปี 2554 ประเทศไทยมีระดับการเปิดประเทศมากที่สุดเท่ากับ ร้อยละ 139.68 และระดับการเปิดประเทศของประเทศไทยมีค่าน้อยที่สุดในปี 2552 เท่ากับ ร้อยละ 119.27 อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศไทย (INF) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.43 % และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.59 % โดยในปี 2554 ประเทศไทยมีอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) มากที่สุดเท่ากับ 3.81 % และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) มีค่าน้อยที่สุดในปี 2558 เท่ากับ -0.90 % ดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง (SPI) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ -1.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.25 โดยในปี 2561 ประเทศไทยมีดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง (SPI) มากที่สุดเท่ากับ ร้อยละ -0.73 และดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง (SPI) มีค่าน้อยที่สุดในปี 2553 เท่ากับร้อยละ -144

ตารางที่ 1 สถิติเบื้องต้น

สถิติ	GR_{t-1} (%)	WAGE (บาทต่อ วัน)	Rate of EXC _i (%)	TRADE (ร้อยละ)	INF (%)	SPI (ร้อยละ)	INFLOW FDI (ล้านดอลลาร์ สรอ.)
ค่าเฉลี่ย	3.08	271.81	-0.72	128.37	1.43	-1.09	353.98
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.53	1.20	5.27	6.80	1.60	0.25	4.66
ค่าสูงสุด	7.51	325	0.83	139.68	3.81	-0.73	10,927.21
ค่าต่ำสุด	-0.69	203	-3.29	119.27	-0.90	-1.44	4.93

หมายเหตุ : ข้อมูลของอัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน (Rate of EXC_i) คิดเป็นค่าเฉลี่ย

2. ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary)

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ทำการทดสอบโดย Unit root test เป็นการทดสอบข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลอนุกรมเวลาที่น่ามาใช้จะต้องคงที่และไม่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา Aonthong (2007, p. 67) จากตารางที่ 2 พบว่าผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) ของตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรที่ทำการ log-linear เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ ประกอบด้วย INFLOW FDI GR_{t-1} WAGE EXC TRADE INF และ SPI มีคุณสมบัติความนิ่ง (Stationary) ที่ระดับ Level ทุกข้อมูล จึงสรุปได้ว่าข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษานี้สามารถนำมาใช้หาความสัมพันธ์ด้วยสมการถดถอย (Multiple regression) ได้โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่แท้จริง (Spurious regression)

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) และการทดสอบ Unit Root

ตัวแปร	ADF Statistic	Probability	Order of Integration	ผลการทดสอบ
INFLOW FDI	28.3955	0.0930	Level	Stationary
GR _{t-1}	61.9941	0.0000	Level	Stationary
WAGE	23.4314	0.0000	Level	Stationary
EXC	24.8558	0.0001	Level	Stationary
TRADE	28.0411	0.0000	Level	Stationary
INF	33.3597	0.0000	Level	Stationary
SPI	5.2981	0.0409	Level	Stationary

3. ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ

การทดสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระเป็นการทดสอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา Multicollinearity ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่อยู่ในสมการถดถอยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระที่ได้จากการทดสอบต้องมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยกว่า 0.8 Aonthong (2007, p.37) จากตารางที่ 3 พบว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันน้อยกว่า 0.8 มีเพียงตัวแปรอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) ที่มีค่าเท่ากับ 0.8106 ซึ่งมากกว่า 0.8 แต่เพียงเล็กน้อย แต่ในการศึกษาครั้งนี้ยังคงตัวแปรนี้ไว้เนื่องจากว่าอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) เป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคงตัวแปรอัตราเงินเฟ้อไว้ในแบบจำลอง

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (Correlation Matrix)

ตัวแปร	INFLOW FDI	GR _{t-1}	WAGE	EXC	TRADE	INF	SPI
INFLOW FDI	1.0000						
GR _{t-1}	-0.0465	1.0000					
WAGE	0.0886	0.1242	1.0000				
EXC	0.2165	-0.0048	-0.0076	1.0000			
TRADE	-0.0052	0.3639	-0.0327	0.0020	1.0000		
INF	0.0487	0.2613	-0.2271	-0.0042	0.8106	1.0000	
SPI	-0.0411	0.1808	0.7306	-0.0086	-0.2102	-0.2587	1.0000

หมายเหตุ : ค่า Probability value มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

4. ผลการศึกษา

การพิจารณาเลือกรูปแบบของสมการถดถอยที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล Panel data ที่ใช้ในการศึกษาซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบคือ Pooled regression model, fixed effect model และ random effect model เราจะใช้วิธี Wald test ในการทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ในสมการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแบบจำลอง ซึ่งผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 0.0000 แสดงว่าปฏิเสธสมมติฐานหลัก สรุปได้ว่า Pooled regression model ไม่ใช่แบบจำลองที่เหมาะสมในการศึกษา ต่อมาพิจารณาเลือกระหว่าง Fixed effect model และ random effect model โดยใช้วิธี Hausman test ซึ่งจะทำให้การทดสอบสมมติฐานของ Random effect model โดยกำหนดสมมติฐานตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแบบจำลอง ผลการทดสอบพบว่าค่า Probability มีค่าเท่ากับ 1.0000 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า Random effect model ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ Chotchuang (2014, pp. 66-68) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในปี 2561 ดังแสดงในตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยวิธี Hausman test

Test cross-section random effect			
Test summary	Chi-Sq. Statistic	Chi-Sq. d.f.	Probability
Period random	0.000000	6	1.0000

หมายเหตุ : ค่า Probability value มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1

ตารางที่ 5 ผลการประมาณสมการถดถอยด้วยวิธี Panel

Panel data	Pooled Regression Model	Fixed Effect Model	Random effect model
Variable	Coefficient	Coefficient	Coefficient
GR _{t-1}	-0.00678 (0.0670)	-0.00451 (0.0499)	-0.00672 (0.0497)
WAGE	3.03969 (1.3494)**	3.10531 (1.0091)***	3.04128 (1.0005)***
EXC	0.27654 (0.1241)**	1.16953 (1.8153)	0.29808 (0.2962)
TRADE	-0.06448 (0.0429)	-0.06814 (0.0327)**	-0.06576 (0.0318)**
INF	0.28120 (0.1750)	0.29764 (0.1336)**	0.28160 (0.1295)**
SPI	-1.74803 (0.9819)*	-1.74255 (0.7279)**	-1.74789 (0.7278)**
C	-5.91484 (7.9414)	-8.21637 (7.5159)	-5.97035 (5.9413)
R-squared	0.10619	0.55639	0.11583
Adjusted R-squared	0.04853	0.47717	0.05878
S.D. dependent variable	1.53808	1.53808	1.14162
Durbin-Watson stat	1.09297	2.20233	2.00387
F-Statistic	1.84189	7.02369	2.03052

หมายเหตุ : *, **, *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.1, 0.05 และ 0.01 ค่าในวงเล็บคือค่า robust standard error

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในปี 2561 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อประเทศไทยได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (WAGE) ระดับการเปิดประเทศ (TRADE) อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) และดัชนีความไม่มั่งคั่งทางเมือง (SPI) ในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา (GR_{t-1}) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับประเทศไทย (EXC) ไม่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยอธิบายความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1. อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า หมายความว่า เมื่ออัตราค่าจ้างอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลทำให้ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0413 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานของ Okapanom & Sricharoen (2016, pp.84-87) เนื่องจากว่าค่าความยืดหยุ่นของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าต่ออัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยมีค่าสูง แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำโดยเฉลี่ยจะส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก กล่าวคือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมาสู่ประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขั้นต้นเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงาน (Labour) เป็นหลัก รวมไปถึงนักลงทุนจากต่างประเทศตัดสินใจลงทุนโดยคำนึงถึงการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) โดยธุรกิจสามารถใช้แรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการที่แรงงานแบ่งงานกันทำให้เกิดความชำนาญเฉพาะทางขึ้น จึงผลิตผลผลิตได้เพิ่มมากขึ้นทั้งที่จ้างแรงงานจำนวนเท่าเดิม

2. ระดับการเปิดประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า หมายความว่า เมื่อระดับการเปิดประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลทำให้ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าลดลงร้อยละ 0.0646 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thaisiri (2013, p.189), Chotchuan (2014, p.70) และ Hsiang & Dejphanomporn (2018, p.727) อาจเนื่องจากว่าข้อจำกัดของข้อมูลระดับการเปิดประเทศที่ใช้ในการศึกษาในช่วงเวลา 10 ปี ซึ่งอาจจะทำให้ผลที่ได้จากการศึกษายังไม่ชัดเจน จากผลที่ได้ในครั้งนี้สามารถ

อธิบายได้ว่าเนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าต่อระดับการเปิดประเทศมีค่าต่ำ ดังนั้นการเพิ่มของระดับการเปิดประเทศจะส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยระดับการเปิดประเทศนั้นแสดงถึงการนำเข้าและส่งออกของสินค้า เมื่อระดับการเปิดประเทศมีค่าสูงแสดงว่าการนำเข้าและส่งออกที่สูงตามไปด้วย จากที่กล่าวมาข้างต้นหมายความว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เข้ามาสู่ประเทศไทยจะเป็นการใช้ประเทศไทยเป็นทั้งฐานการผลิตและขายในประเทศมากกว่าที่จะผลิตเพื่อการส่งออก

3. อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า หมายความว่า เมื่ออัตราเงินเฟ้อภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลให้ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2815 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานของ Okapanom & Sricharoen (2016, pp.84-87) เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าต่ออัตราเงินเฟ้อภายในประเทศมีค่าต่ำ หมายความว่า เมื่ออัตราเงินเฟ้อภายในประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าการที่ระดับสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจูงใจให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยได้มากขึ้น

4. ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า หมายความว่า เมื่อดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ส่งผลให้ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า ลดลงร้อยละ 1.7479 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sriwirach (2014, pp.45-47) เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าต่อดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองมีค่าสูง หมายความว่า ดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองมีค่าเพิ่มขึ้นส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงอย่างมาก แสดงให้เห็นว่านักลงทุนจะให้ความสนใจต่อเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศที่จะไปลงทุน การที่ประเทศผู้รับทุนหรือประเทศไทยไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองหรือมีความไม่มั่นคงของหน่วยงานรัฐบาลจะทำให้ นักลงทุนจากต่างประเทศเกิดความไม่มั่นใจและไม่กล้าเสี่ยงที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ดังนั้นแล้วรัฐบาลควรรักษาเสถียรภาพทางการเมืองให้มีความมั่นคงเพื่อสร้างความมั่นใจและดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยของเศรษฐกิจมหภาคที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงสุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในปี 2561 โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล Panel data ในครั้งนี้พบว่า Random effect model เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เหมาะสมที่สุดในการศึกษา จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อประเทศไทยได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (WAGE) ระดับการเปิดประเทศ (TRADE) อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) และดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (SPI) ในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปีที่ผ่านมา (GR_{t-1}) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกับประเทศไทย (EXC) ไม่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยปัจจัยอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (WAGE) และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow FDI) จะเห็นได้ว่าการที่ประเทศไทยมีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ย (WAGE) และอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ (INF) เพิ่มขึ้นสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากว่านักลงทุนมองว่าแรงงานไทยมีความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้น ทำให้ได้ผลผลิตมากขึ้นเมื่อเทียบกับต้นทุน รวมไปถึงราคาสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นเป็นสิ่งจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ในขณะที่ปัจจัยระดับการเปิดประเทศ (TRADE) และดัชนีความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง (SPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow FDI) ความไม่มีเสถียรภาพของประเทศไทยซึ่งหมายถึงความไม่มีเสถียรภาพของรัฐบาลจะส่งผลเป็นอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของนักลงทุนจากต่างประเทศ ทำให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนลดลงทำให้นักลงทุนตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยลดลง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยส่งผลโดยตรงต่อการตัดสินใจของนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเนื่องจากค่าจ้างถือว่าเป็น

ต้นทุนหลักของการผลิต แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แรงงานยังคงมีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งนักลงทุนยังให้ความสนใจที่เข้ามาลงทุนถึงแม้ว่าค่าจ้างแรงงานจะเพิ่มขึ้น ซึ่งนักลงทุนมองว่าเมื่อค่าจ้างเพิ่มขึ้นนั้นหมายความว่าผลิตภาพแรงงานที่ธุรกิจต้องได้รับต้องเพิ่มขึ้นด้วย แรงงานจะต้องมีทักษะ ความสามารถ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตที่ธุรกิจได้รับเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการประสานความร่วมมือเพื่อปรับและเพิ่มทักษะให้กับแรงงานให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของตลาด สิ่งเหล่านี้จะทำให้โครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีความแข็งแกร่ง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับทั่วโลก และยังสามารถดึงดูดให้นักลงทุนตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

2. ผลของดัชนีความไม่เสถียรภาพทางการเมือง มีผลโดยตรงกับการจูงใจให้ต่างชาติมาลงทุน ความไม่มั่นคงของหน่วยงานรัฐบาลทำให้นักลงทุนจากต่างประเทศเกิดความไม่มั่นใจ ดังนั้นรัฐบาลควรเพิ่มนโยบายที่สามารถรักษาเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดความมั่นคงเพื่อให้ต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นได้

ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมากที่สุดโดยศึกษาในระยะเวลา 10 ปี ย้อนหลัง แต่ถึงอย่างไรก็ตามแต่ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาในแต่ละช่วงก็มีความเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปควรใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมากที่สุดเพื่อทำให้ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถอธิบายถึงสถานการณ์ปัจจุบันได้ดีที่สุด อีกทั้งการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาจำนวน 10 ประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุดที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ในปี 2561 ซึ่งไม่ได้ศึกษาเป็นการศึกษาอุตสาหกรรมในภาพรวม ในการศึกษารั้งต่อไปควรศึกษาโดยแบ่งเป็นรายอุตสาหกรรมหลักที่ได้รับความสนใจเข้ามาลงทุน

เอกสารอ้างอิง

- Aonthong, A. (2007). *A guide to using Eviews program: For econometrics analysis*. Social Research Insitution: Chiangmai University. (In Thai)
- Chitchuay, A. (2011). *The factor influencing foreign direct investment in Thailand*. Master's thesis. Kasetsart University, Bangkok. (In Thai)
- Chotchuan, S. (2014). *Macroeconomic factor foreign direct investment in Thailand*. Master's thesis. Kasetsart University, Bangkok. (In Thai)
- Gujarati, D. N. (2009). *Basic Econometrics (4th Ed.)*. India: Tata McGraw-Hill Education.
- Hsiang, H. L. & Dejphanomporn, P (2018). Development of inward foreign direct investments in Thailand: Determinants, effects and implications. *Asian Economic and Financial Review*, 8(6), 717-732.
- Okapanom, T & Sricharoen, T. (2016). Factors affecting foreign direct investment in Thailand. *Journal of Business, Economics and Communications*, 11(2), 75-88. (In Thai)
- Sriwirach, P. (2014). *Factors in the invested countries and the investing countries which directly affect foreign investment*. Master's thesis. Thammasat University. (In Thai)
- Bank of Thailand. (2019). *Foreign direct investment classified by country* [online]. Retrieved October 9, 2019, from: https://www.bot.or.th/App/BTWS_STAT/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=650&language=TH. (In Thai)
- Thailand Board of Investment. (2018). *Annual foreign direct investment report (Thai only)* [online]. Retrieved September 14, 2019, from: <https://www.boi.go.th>. (In Thai)
- World Bank. (2019). *Foreign direct investment, net inflows* [online]. Retrieved October 9, 2019, from: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.KLT.DINV.WD.GD.ZS>.